

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **městys Krucemburk**, se sídlem Krucemburk, nám. Jana Zrzavého 13, zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Brno, Bubeníčkova 502/42, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2013, č.j. 1103/560/13, 42246/ENV/13, sp. zn. OP 25/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2013, č.j. 1103/560/13, 42246/ENV/13, kterým žalovaný zamítl odvolání

žalobce a potvrdil rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny, správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, ze dne 22. 4. 2013, č.j. SR/0021/ZV/2013-3, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno rozhodnutí Úřadu městyse Krucemburk ze dne 8. 11. 2012, č.j. 604/2012, kterým bylo podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), povoleno kácení 52 kusů dřevin při silnici I/37 v katastrálním území Krucemburk.

Žalovaný dospěl ke stejnému závěru jako Agentura ochrany přírody a krajiny, správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, že žalobci ve správním řízení nesvědčilo ve smyslu § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), účastenství založené na přímém dotčení práv. Jediným účastníkem správního řízení byl žadatel – Ředitelství silnic a dálnic ČR a práva žalobce pak hájil Úřad městyse Krucemburk jako orgán ochrany přírody ve smyslu § 71 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Pro vymezení účastníků přezkumného řízení v 1. stupni je pak zásadní § 95 odst. 4 správního řádu.

Závěry žalovaného nyní žalobce napadá podanou žalobou.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce v žalobě namítá, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se buď vůbec, nebo jen velmi obecně vypořádal s odvolacími námitkami žalobce. Žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny, správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, z pozice opomenutého účastníka řízení. Podle žalobce se jeho účastenství v daném řízení odvíjí dotčení vlastnických práv k sousedním pozemkům a také od skutečnosti, že je povinen dbát o dopravní obslužnost a bezpečnost provozu na pozemní komunikaci. Žalobce v původním správním řízení neměl důvod se prohlásit nepřímým účastníkem řízení o povolení kácení stromů rostoucích mimo les, neboť kladným rozhodnutím nebyla jeho práva jakkoli dotčena. Naopak, bylo-li by rozhodnutí negativní, nepochybně by svá práva uplatnil formou odvolání opomenutého účastníka v původním správním řízení.

Žalobce dále zdůrazňuje odlišnost postavení obce v samostatné působnosti s tím, že názor žalovaného, že v původním řízení hájil jeho práva Úřad městyse Krucemburk, je nesprávný.

Žalovaný podle žalobce též porušil zásadu materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu, když nezohlednil, že předmětné stromy již byly dávno pokáceny a předmět řízení tudíž zanikl. Původní stav již nelze obnovit a žalovaný též porušil zásadu hospodárnosti. Žalobce má proto za to, že napadené rozhodnutí žalovaného je natolik vnitřně rozporné a nevykonatelné, že to zakládá jeho nicotnost.

Na základě výše uvedených argumentů se žalobce domáhá zrušení jak napadeného rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňového rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření především zdůraznil, že v žalobou napadeném rozhodnutí nepřezkoumával prvostupňové rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny, správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, po stránce věcné, nýbrž posuzoval pouze otázku, zda žalobci přísluší postavení účastníka řízení. Věcné rozhodnutí, zejména k otázce náhradní výsadby, tedy tu část předmětu řízení podle § 114/1992 Sb., která nebyla samotným pokácením stromů „konzumována“, nelze v současné fázi řízení jakkoli předjímat.

Žalovaný s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věcech sp. zn. 3 As 33/2006 a sp. zn. 3 As 1/2012 vyloučil, že by žalobce mohl být přímým účastníkem správního řízení, když nebyl ani žadatelem, ani vlastníkem pozemků, na nichž rostly předmětné dřeviny. V daném případě se jednalo o pozemní komunikaci mimo zastavěné území obce ve smyslu § 2 písm. cc) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, podle něhož je obec zastavěné území, jehož začátek a konec je na pozemní komunikaci označen příslušnými dopravními značkami; na účelových komunikacích se značky neosazují.

Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

III. Právní posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V daném případě žalobce žalobou napadá jak rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňové rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny, správy chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, ze dne 22. 4. 2013, č.j. SR/0021/ZV/2013-3, kterým bylo zahájeno zkrácené přezkumné řízení, a to ve smyslu § 98 správního řádu, který stanoví, že jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků,

může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního řádu.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný odkázal na § 95 odst. 4 správního řádu, přičemž uvedl, že se jedná o rozhodnou právní úpravu pro určení účastníků přezkumného řízení. Žalovaný zdůraznil, že vycházel z rozhodnutí, podmínek a průběhu původního správního řízení. Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí tak obsahuje argumentaci, která je dostatečnou odpovědí i na odvolací námitky žalobce, žalovaný se velmi podrobně vypořádal v odvolání namítanými argumenty žalobce. Není proto důvodná námitka nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť odpovídá požadavkům kladeným na obsah správního rozhodnutí v tom směru, aby bylo z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č.j. 8 Afs 66/2008-71, dostupný na www.nssoud.cz).

Soud zdůrazňuje, že předmětem posouzení v nyní projednávané věci je pouze otázka, zda žalobci příslušelo účastenství ve zkráceném přezkumném řízení ve smyslu správního řádu a nikoli otázka účastenství žalobce v řízení před Úřadem městse Krucemburk o žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR o povolení kácení dřevin mimo les, tedy otázka, zda žalobci přísluší účastenství v původním správním řízení o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.

V nyní posuzované věci je klíčovým § 95 odst. 4 správního řádu, podle kterého jsou účastníky přezkumného řízení účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci.

Soud zdůrazňuje, že právě citovaný § 95 odst. 4 správního řádu obsahuje právní úpravu, která vymezuje účastenství v přezkumném řízení, přičemž citovaná právní úprava dopadá i na zkrácené přezkumné řízení. Pro žalovaného tak otázka účastenství vyplývala z pravomocného rozhodnutí Úřadu městse Krucemburk ze dne 8. 11. 2012, č.j. 604/2012, které nebylo do této doby nikterak zpochybněno, a to ani žalobcem z pozice tzv. opomenutého účastníka správního řízení. V případě přezkumného řízení nejde o nové řízení ve věci, nýbrž o řízení vycházející z původních právních a skutkových okolností (§ 96 odst. 2 správního řádu), a účastníky přezkumného řízení mohou být jen ti účastníci, kteří byli účastníky původního správního řízení a kterých se

přezkumné řízení dotýká na jejich právech (resp. kteří se případně účastenství domohli).

Účastenství v řízení před Úřadem městyse Krucemburk o žádosti Ředitelství silnic a dálnic o povolení kácení dřevin se mohl žalobce domáhat v tomto správním řízení, pokud měl za to, že jeho práva jako obce mohou být v tomto řízení dotčena a měl by být účastníkem tohoto správního řízení; ostatně postavení účastníka tohoto správního řízení se může domáhat i nadále. Tím, že došlo ve zkráceném přezkumném řízení ve smyslu § 98 správního řádu ke zrušení rozhodnutí Úřadu městyse Krucemburk ze dne 8. 11. 2012, č.j. 604/2012, se správní řízení vrací do fáze, kdy nebylo pravomocně ukončeno.

Soud se tedy v této fázi řízení nemohl zabývat otázkou, zda by žalobci skutečně mělo v řízení o povolení kácení dřevin mimo les podle zákona č. 114/1992 Sb., účastenství svědčit, byť rozumí argumentaci žalobce, který považoval již v této fázi řízení za nutné u jednání zdůraznit ústavně právní deficit úpravy obsažené v § 71 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., podle něhož nejsou obce ve svém územním obvodu účastníkem řízení podle tohoto zákona, pokud v téže věci rozhodují zároveň jako orgány ochrany přírody.

Svá procesní práva tak žalobce musí nejprve (byť, jak bylo zástupcem žalobce sděleno u jednání, v mezidobí se tak již stalo, ale bezúspěšně) v řízení o povolení kácení dřevin a teprve poté využít právních prostředků ochrany, kterými je odvolání a případně žaloba ve správním soudnictví, v níž teprve bude možno meritorně se otázkou účastenství obce v řízení o povolení kácení dřevin, vedeném orgánem obce v přenesené působnosti, a to včetně případných ústavně právních přesahů, zabývat.

Žalobou napadené rozhodnutí dále netrpí žádnou zásadní vadou takové intenzity ve smyslu § 77 správního řádu, která by způsobila jeho namítanou nicotnost. Institut nicotnosti dopadá na případy pochybení zásadní intenzity, jako je absolutní věcná nepříslušnost správního orgánu, který žalobou napadené rozhodnutí vydal, či vady obsahu a chybějící náležitosti rozhodnutí takového rozsahu, že po účastnících nelze spravedlivě žádat, aby takový správní akt vůbec respektovali. Namítal-li žalobce konkrétně, že nicotnost je podle něj způsobena tím, že stromy již byly pokáceny, tak jednak tato otázka vůbec nebyla předmětem řešení žalovaného – tou byla pouze otázka účastenství žalobce ve zkráceném přezkumném řízení. Pouze nad rámec soud k této argumentaci uvádí, že uložení náhradní výsadby jako kompenzace újmy vzniklé pokácením dřevin není otázkou, jejímuž řešení by s ohledem na dokumentaci stavu dřevin, včetně fotodokumentace obsažené ve správním spisu, bránila skutečnost, že předmětné stromy již byly pokáceny.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. října 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu